

Yargıtay 12. CD E.2023/3261 K.2025/6514 (16.09.2025)

Karar metni, Yargıtay Başkanlığı Karar Arama sistemindeki yayımlanmış hâliyle aynen aktarılmıştır; taraf adları kaynakta anonimdir.

12. Ceza Dairesi 2023/3261 E. , 2025/6514 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ :Ceza Dairesi

SAYISI : 2022/1441 E., 2022/2446 K.

SUÇLAR : Özel hayatın gizliliğini ihlal, bilişim sistemine girme

HÜKÜM : İstinaf başvurusunun kabulü ile; İlk derece mahkemesi kararı kaldırılarak kurulan beraat

TEBLİĞNAME GÖRÜŞÜ : Temyiz isteminin esastan reddi ile hükmün onanması

İlk Derece Mahkemesince verilen hükme yönelik istinaf incelemesi üzerine Bölge Adliye Mahkemesi tarafından verilen kararın; katılan vekili tarafından temyizi üzerine yapılan ön inceleme neticesinde 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun (5271 sayılı Kanun) 298/1. maddesindeki temyiz istemlerinin reddini gerektirir bir durumun bulunmadığı tespit edilmekle, işin esasına geçildi, gereği düşünüldü:

I. HUKUKÎ SÜREÇ

İlk Derece Mahkemesince sanık hakkında özel hayatın gizliliğini ihlal suçundan 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun (5237 sayılı Kanun) 134/2, 62/1 ve 53. maddeleri gereğince 1 yıl 8 ay hapis cezası ile cezalandırılmasına ve hak yoksunluklarına, bilişim sistemine girme suçundan 5237 sayılı Kanunun 243/1, 62/1, 50/1-a ve 52. maddeleri gereğince 500,00 TL adli para cezası ile cezalandırılmasına karar verilmiş, kararın istinaf edilmesi üzerine Bölge Adliye Mahkemesince; "...Kendisini aldattığından şüphelendiği eşi katılanın Facebook isimli sosyal paylaşım hesabına girerek katılanın başka erkek şahıslarla yaptığı yazışma ve karşılıklı gönderilen fotoğrafları temin eden sanığın, bahse konu yazışma ve fotoğrafları üçüncü kişilerle paylaştığı veya çoğaltarak dağıttığına ilişkin hakkında bir iddia da ileri sürülmediğinden, boşanma davasındaki iddialarını ispatlama amacını taşıyan sanığın eylemlerinde, hukuka aykırı hareket etme bilinciyle davranmadığı anlaşılmakla...Saniğa yüklenen fiillerin kanunda suç olarak tanımlanmamış olduğu anlaşılmakla CMK'nun 223/2-a maddesi gereğince isnat edilen fiillere uyan suçlardan ayrı ayrı BERAATİNE..." dair karar verilmiş, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığınca temyiz isteminin esastan reddi ile hükmün onanması kararı verilmesi görüşünü içeren Tebliğname ile dava dosyası Daireye tevdi edilmiştir.

II. TEMYİZ SEBEPLERİ

Katılan vekilinin temyiz istemi, İstinaf Mahkemesince her ne kadar beraat kararı verilmiş ise de sanık gerek soruşturma aşamasında ve gerekse de yargılama aşamasında vermiş olduğu savunmalarında tevil yollu ikrarlarında zaten isnat edilen suçu işlediğini açıkça beyan etmiştir. Buna rağmen sanık hakkında beraat kararı verilmesi usul ve yasaya aykırı olup kararın bozulmasına karar verilmesi, sanığın cezalandırılması gerektiğine ilişkindir.

III. OLAY VE OLGULAR

İlk Derece Mahkemesince, dosyada mevcut belge ve bilgiler, soruşturma ve kovuşturma evrelerinde alınan beyanlarla birlikte dikkate alınarak yapılan değerlendirmede; sanığın eşi olan katılanın kendisini aldattığından şüphelenerek katılanın facebook şifresi ile hesaba girerek buradan farklı erkek isimlerine ait hesaplarla yapılmış olan cinsel içerikli yazışmaların çıktısını alarak boşanma davasına delil olarak sunduğu olayda sanık hakkında

5237 sayılı Kanunun 134/2 ve 243/1. maddelerindeki özel hayatın gizliliğini ihlal ve bilişim sistemine girme suçlarından mahkumiyetine karar verilmiştir.

Bölge Adliye Mahkemesince, İlk Derece Mahkemesinin kararı kaldırılarak sanığın eylemini mahkemeye delil olarak sunmak üzere gerçekleştirdiği, bahse konu yazışma ve fotoğrafları üçüncü kişilerle paylaştığı veya çoğaltarak dağıttığına ilişkin hakkında bir iddia da ileri sürülmediğinden, boşanma davasındaki iddialarını ispatlama amacını taşıyan sanığın eylemlerinde, hukuka aykırı hareket etme bilinciyle davranmadığı gerekçesiyle sanığın 5237 sayılı Kanun'un 223/2-a maddesi uyarınca beraatine karar verilmiştir.

IV. GEREKÇE VE KARAR

Yargılama sürecindeki işlemlerin usûl ve kanuna uygun olarak yapıldığı, aşamalarda ileri sürülen iddia ve savunmaların toplanan tüm delillerle birlikte gerekçeli kararda gösterilip tartışıldığı, vicdanî kanının dosya içindeki belge ve bilgilerle uyumlu olarak kesin verilere dayandırıldığı anlaşılmakla, Ankara Bölge Adliye Mahkemesi 12. Ceza Dairesinin kararında katılan vekili tarafından öne sürülen tüm temyiz sebepleri ve 5271 sayılı Kanunun 289/1. maddesi ile sınırlı olarak yapılan temyiz incelemesi sonucunda hukuka aykırılık görülmediğinden aynı Kanun'un 302/1. maddesi gereği, Tebliğname'ye uygun olarak, TEMYİZ İSTEMİNİN ESASTAN REDDİ İLE HÜKMÜN ONANMASINA,

Dava dosyasının, 5271 sayılı Kanunun 304/1. maddesi uyarınca Ankara Batı 5. Asliye Ceza Mahkemesine Yargıtay ilâmının bir örneğinin ise Ankara Bölge Adliye Mahkemesi 12. Ceza Dairesine gönderilmek üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına TEVDİİNE, 16.09.2025 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.